

Istungidokument

**B8-0576/2017 }
B8-0577/2017 }
B8-0578/2017 }
B8-0579/2017 }
B8-0580/2017 }
B8-0582/2017 } RC1**

25.10.2017

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 123 lõigetele 2 ja 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

ECR (B8-0576/2017)

Verts/ALE (B8-0577/2017)

S&D (B8-0578/2017)

GUE/NGL (B8-0579/2017)

ALDE (B8-0580/2017)

PPE (B8-0582/2017)

seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis
(2017/2897(RSP))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

fraktsiooni PPE nimel

**Gianni Pittella, Costas Mavrides, Evelyn Regner, Nicola Caputo,
Karoline Graswander-Hainz, Nicola Danti, Simona Bonafè, Clara Eugenia
Aguilera García, Elena Valenciano, Brando Benifei, Soledad Cabezón
Ruiz, Cécile Kashetu Kyenge, Claudia Țapardel, Sergio Gutiérrez Prieto,
Inés Ayala Sender, Iratxe García Pérez, Maria Arena, Hugues Bayet,
Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Udo Bullmann, Nessa Childers,
Mady Delvaux, Mary Honeyball, Edouard Martin, Julie Ward,
Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Maria Noichl, Tonino Picula,**

RC\1137921ET.docx

PE611.512v01-00 }

PE611.513v01-00 }

PE611.514v01-00 }

PE611.515v01-00 }

PE611.516v01-00 }

PE611.518v01-00 } RC1

Dietmar Köster

fraktsiooni S&D nimel

Arne Gericke

fraktsiooni ECR nimel

Beatriz Becerra Basterrechea, Martina Dlabajová, Hilde Vautmans, Ivo Vajgl, Renate Weber, Ivan Jakovčić, Fredrick Federley, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Nils Torvalds, Yana Toom, Kaja Kallas, Ulrike Müller, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthijs van Miltenburg, Cecilia Wikström, Johannes Cornelis van Baalen, Jan Huitema, Louis Michel, Dita Charanzová, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova

fraktsiooni ALDE nimel

Malin Björk, Ángela Vallina, Paloma López Bermejo, Stefan Eck, Sabine Lösing, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Nikolaos Chountis, Marie-Pierre Vieu, Marie-Christine Vergiat, Tania González Peñas, Merja Kyllönen, Miguel Urbán Crespo, Josu Juaristi Abaunz, Curzio Maltese, Marina Albiol Guzmán, Eleonora Forenza, Patrick Le Hyaric, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Martina Anderson, Matt Carthy, Lynn Boylan, Liadh Ní Riada, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy, Stelios Kouloglou, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez

fraktsiooni GUE/NGL nimel

Ska Keller, Ulrike Lunacek, Philippe Lamberts, Max Andersson, Jan Philipp Albrecht, Bodil Valero, Karima Delli, Pascal Durand, Michael Cramer, Josep-Maria Terricabras, Alyn Smith, Julia Reda, Jordi Solé, Klaus Buchner, Marco Affronte, Florent Marcellesi, Linnéa Engström, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Jill Evans, Igor Šoltes, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Monika Vana, Molly Scott Cato, Bart Staes, Benedek Jávor, Bronis Ropé, Margrete Auken, Rebecca Harms, Heidi Hautala, Ian Hudghton, Yannick Jadot, Eva Joly, Tamás Meszerics, Michel Reimon, Michèle Rivasi, Indrek Tarand, Claude Turmes

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Daniela Aiuto, Isabella Adinolfi

fraktsiooni EFDD nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase võitluse kohta ELis (2017/2897(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2 ja 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 8, 10, 19 ja 157,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, mis jõustus koos Lissaboni lepinguga detsembris 2009¹, ning eriti selle artikleid 20, 21, 23 ja 31,
- võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti (FRA) 2014. aasta aruannet naistevastase vägivalla kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine)³,
- võttes arvesse nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/113/EÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega⁴, milles määratletakse ja mõistetakse hukka ahistamine ja seksuaalne ahistamine,
- võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi soolise võrdõiguslikkuse indeksi aruannet,
- võttes arvesse komisjoni talituste 3. detsembri 2015. aasta töödokumenti „Strateegiline kohustus soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks aastatel 2016–2019“ (SWD(2015)0278),
- võttes arvesse ELi eesistujariikide kolmiku Eesti, Bulgaaria ja Austria 2017. aasta juuli deklaratsiooni naiste ja meeste võrdõiguslikkuse kohta,
- võttes arvesse ÜRO 1993. aasta deklaratsiooni naistevastase vägivalla kaotamise kohta,
- võttes arvesse 15. septembril 1995. aastal neljandal naiste maailmakonverentsil vastu võetud Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning nendest tulenevaid dokumente, mis võeti vastu ÜRO erakorralistel istungjärgudel „Peking +5“ (2000), „Peking +10“ (2005), „Peking +15“ (2010) ja „Peking +20“ (2015), ning konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja selle fakultatiivprotokollil,
- võttes arvesse 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/29/EL, millega kehtestatakse kuriteoohvrite õiguste ning neile pakutava toe ja kaitse miinimumnõuded ning

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=ET>

² <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>

³ ELT L 204, 26.7.2006, lk 23.

⁴ ELT L 373, 21.12.2004, lk 37.

RC\1137921ET.docx

PE611.512v01-00 }

PE611.513v01-00 }

PE611.514v01-00 }

PE611.515v01-00 }

PE611.516v01-00 }

PE611.518v01-00 }

PE611.518v01-00 } RC1

asendatakse nõukogu raamotsus 2001/220/JSK¹ („kuriteohvrite õiguste direktiiv”),

- võttes arvesse Euroopa Ametiühingute Keskliidu (ETUC/CES), ühenduse BUSINESSEUROPE, Euroopa Käsitööettevõtjate ning Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Keskliidu (UEAPME) ning Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) 2007. aasta raamkokkulepet, mis käsitleb ahistamist ja vägivalda töökohal,
- võttes arvesse soolist võrdõiguslikkust edendavate asutuste Euroopa võrgustiku (EQUINET) 2015. aastal avaldatud aruannet „Naiste jätkuv diskrimineerimine, ahistamine ja ebavõrdsus. Võrdõiguslikkust edendavate asutuste teave Euroopa Komisjoni uue soolise võrdõiguslikkuse strateegia jaoks“,
- võttes arvesse naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise Istanbuli konventsiooni², eelkõige selle artikleid 2 ja 40, ning oma 12. septembri 2017. aasta resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus Euroopa Nõukogu naistevastase vägivalla ja perevägivalla ennetamise ja tõkestamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta³,
- võttes arvesse oma 20. septembri 2001. aasta resolutsiooni ahistamise kohta töökohal⁴, 26. novembri 2009. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalla kaotamise kohta⁵, 5. aprilli 2011. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalla vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta⁶, 15. detsembri 2011. aasta resolutsiooni ELi töötervishoiu ja tööohutuse strateegia (2007–2012) vahehindamise kohta⁷, 25. veebruari 2014. aasta resolutsiooni soovitusetega komisjonile naistevastase vägivalla vastase võitluse kohta⁸ ning sellele lisatud 2013. aasta novembri Euroopa lisaväärtuse hinnangut, ning 24. novembri 2016. aasta resolutsiooni ELi ühinemise kohta naistevastase vägivalla ennetamise ja tõkestamise Istanbuli konventsiooniga⁹,
- võttes arvesse oma 14. märtsi 2017. aasta resolutsiooni naiste ja meeste võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus 2014.–2015. aastal¹⁰, 10. märtsi 2015. aasta resolutsiooni Euroopa Liidus 2013. aastal naiste ja meeste võrdõiguslikkuse valdkonnas saavutatud edu kohta¹¹ ning 24. oktoobri 2017. aasta resolutsiooni õiguspärase meetmete kohta üldsuse huvides teavet avaldavate rikkumisest teatajate kaitseks¹²,
- võttes arvesse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade ning liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 12a,

¹ ELT L 315, 14.11.2012, lk 57.

² <https://rm.coe.int/168008482e>

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0329.

⁴ EÜT C 77 E, 28.3.2002, lk 138.

⁵ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 53.

⁶ ELT C 296 E, 2.10.2012, lk 26.

⁷ ELT C 168 E, 14.6.2013, lk 102.

⁸ ELT C 285, 29.8.2017, lk 2.

⁹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0451.

¹⁰ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0073.

¹¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0050.

¹² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2017)0402.

RC\1137921ET.docx

PE611.512v01-00 }

PE611.513v01-00 }

PE611.514v01-00 }

PE611.515v01-00 }

PE611.516v01-00 }

PE611.518v01-00 } RC1

- võttes arvesse 2017. aasta septembris avaldatud juhendit Euroopa Parlamendi liikmetele „Nulltolerants ahistamise suhtes töökohal“, ning Euroopa Parlamendi administratsiooni tegevuskava selles väga olulises küsimuses,
- A. arvestades, et sooline võrdõiguslikkus on ELi põhiväärtus, mida tunnustatakse aluslepingutes ja põhiõiguste hartas ning mida EL on kohustunud kogu oma tegevuses järgima;
- B. arvestades, et EL on väärtuste ühendus, mis põhineb demokraatial, õigusriigi põhimõttel ja põhiõigustel, mis on sätestatud liidu põhiväärtuste ja eesmärkidena Euroopa Liidu lepingu esimestes artiklites ning liidu liikmeks saamise kriteeriumides;
- C. arvestades, et seksuaalne ahistamine on ELi õiguses defineeritud kui „seksuaalse olemusega mis tahes soovimatu sõnaline, mittesõnaline või füüsiline käitumine, mille eesmärk või tegelik toime on isiku väärikuse alandamine, eelkõige luues ähvardava, vaenuliku, halvustava, alandava või solvava õhkkonna“¹;
- D. arvestades, et seksuaalne ahistamine on naiste ja tütarlaste vastase vägivalda vorm ning soolise diskrimineerimise kõige äärmuslikum, kuid püsiv vorm; arvestades, et FRA 2014. aastal tehtud naistevastast vägivalda käsitleva kogu ELi hõlmava uuringu kohaselt on üks naine kolmest kogenud täiskasvanuna füüsilist või seksuaalset vägivalda; arvestades, et kuni 55 % ELi naistest on olnud seksuaalselt ahistatud; arvestades, et 32 % ohvritest ELis nimetas teo toimepanijana oma ülemust, kolleegi või klienti; arvestades, et 75 % naistest, kes töötavad kvalifikatsiooni nõudvatel ametikohtadel või tippjuhtkonnas, on seksuaalselt ahistatud; arvestades, et 61 % teenindussektoris töötavatest naistest on kogenud seksuaalset ahistamist; arvestades, et 20 % ELi 28 liikmesriigi noortest (18–29 aasta vanustest) naistest on kogenud küberahistamist; arvestades, et iga kümnes naine on kogenud seksuaalset ahistamist uue tehnoloogia vahendite kaudu;
- E. arvestades, et seksuaalse ahistamise ja kiusamise juhtumid jäävad sageli ametiasutustele teatamata ikka veel üsna madala ühiskondliku teadlikkuse tõttu probleemist, ebapiisavate ohvriabi kanalite ning arusaama tõttu, et tegemist on ühiskonna jaoks tundliku teemaga, hoolimata sellest, et on olemas ametlikud menetlused võitluseks seksuaalse ahistamise vastu töökohal ja muudes valdkondades;
- F. arvestades, et seksuaalne vägivald ja ahistamine töökohal on tervise ja ohutuse küsimus ning neid tuleks sellisena käsitleda ja ära hoida;
- G. arvestades, et diskrimineerimine soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel on ELi õigusega keelatud;
- H. arvestades, et seksuaalne vägivald ja ahistamine on vastuolus soolise võrdõiguslikkuse ja võrdse kohtlemise põhimõttega, kujutavad endast soolist diskrimineerimist ja on seetõttu töökohal keelatud, sealhulgas seoses töö saamise, kutseõppe ja edutamisega;
- I. arvestades, et soostereotüüpide püsivus, seksism, seksuaalne ahistamine ja väärkohtlemine

¹ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/your_rights/final_harassment_en.pdf

on struktuurne ja laialt levinud probleem kogu Euroopas ja maailmas ning see nähtus hõlmab igasuguse vanuse, hariduse, sissetuleku ja ühiskondliku positsiooniga ohvreid ja toimepanijaid ning on sellel on ohvrile füüsilised, seksuaalsed, emotsionaalsed ja psühholoogilised tagajärjed; arvestades, et kõigi naistevastase vägivalda vormide algpõhjus on võimu ebavõrdne jaotumine meeste ja naiste vahel, soostereotüübid ja seksism, sh seksistlik vihakõne internetis ja mujal, ning see on viinud meeste domineerimiseni naiste üle ja naiste diskrimineerimiseni ning takistanud naiste täielikku eneseteostust;

- J. arvestades, et Pekingi tegevusprogrammi määratluse kohaselt hõlmab naistevastane vägivald muu hulgas ühiskonnas esinevat füüsilist, seksuaalset ja vaimset vägivalda, sh vägistamist, seksuaalset väärkohtlemist, seksuaalset ahistamist ja ähvardamist töökohal, haridusasutustes ja mujal¹;
- K. arvestades, et kuriteoohvrite õiguste direktiivis on sooline vägivald määratletud kui diskrimineerimise vorm ja ohvri põhivabaduste rikkumine ning see hõlmab vägivalda lähisuhetes, seksuaalvägivalda (sh vägistamine, seksuaalne väärkohtlemine ja ahistamine), inimkaubandust, orjapidamist ning mitmesuguseid kahjulikke tavasid, nagu sundabielud, naiste suguelundite moonutamine ja nn aukuriteod; arvestades, et soolise vägivalda ohvritest naised ja nende lapsed vajavad tihti erilist tuge ja kaitset seoses uue või korduva ohvriks langemise suure ohuga või sellise vägivallaga seotud hirmutamise ja kättemaksuga²;
- L. arvestades, et ELi õigusaktides on nõutud, et liikmesriigid peavad tagama võrdõiguslikkust edendava asutuse olemasolu, mille eesmärk on osutada ahistamise ja seksuaalse ahistamise ohvritele sõltumatut abi, korraldada sõltumatuid uuringuid, avaldada sõltumatuid aruandeid ning esitada soovitusi seoses töö saamise ja kutseõppega ning kaupade ja teenuste pakkumise ja neile juurdepääsuga, samuti soovitusi füüsilisest isikust ettevõtjatele;
- M. arvestades, et seksuaalne ahistamine ja väärkohtlemine, mida peamiselt kasutavad mehed naiste vastu, on struktuurne ja laialt levinud probleem kogu Euroopas ja maailmas ning see nähtus hõlmab igasuguse vanuse, hariduse, sissetuleku ja ühiskondliku positsiooniga ohvreid ja toimepanijaid ning on seotud võimu ebavõrdse jagunemisega meie ühiskonnas naiste ja meeste vahel;
- N. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse eest vastutavad kõik ühiskonnaliikmed ning sellesse peavad aktiivselt panustama nii naised kui ka mehed; arvestades, et ametiasutused peaksid kohustuma välja töötama meestele ja noorematele põlvkondadele suunatud koolitus- ja teabekampaaniaid, mille eesmärk on kaasata mehi ja poisse ning aja jooksul tõkestada ja kaotada igasugune sooline vägivald ja edendada naiste mõjuvõimu;
- O. arvestades, et liikmesriikide erineva poliitika ja õigusaktide tõttu ei ole naised Euroopa Liidus soolise vägivalda, seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise eest võrdselt kaitstud;

¹ <http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm>

² Vt kuriteoohvrite õiguste direktiivi põhjendust 17: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=ET>

arvestades, et kohtusüsteemid ei paku naistele piisavat tuge; arvestades, et soolise vägivalda toimepanija on sageli isik, keda ohver juba tunneb, ning paljudel juhtudel on ohver temast sõltuvuses, mistõttu ohver kardab veel rohkem vägivallast teatada;

- P. arvestades, et kõik liikmesriigid on Istanbuli konventsiooni allkirjastanud, kuid vaid 15 neist on selle ratifitseerinud; arvestades, et ELi ühinemine konventsiooniga ei vabasta liikmesriike selle ratifitseerimisest riiklikul tasandil; arvestades, et Istanbuli konventsiooni artiklis 40 on sätestatud, et „konventsiooniosalised võtavad vajalikke seadusandlikke või muid meetmeid tagamaks, et mis tahes seksuaalse alatooniga soovimatuks peetava verbaalse või füüsilise käitumise suhtes, mille eesmärgiks või tagajärjeks on isiku väärikuse riivamine, eriti hirmutava, vaenuliku, heidutava, alandava või ründava õhustiku tekitamine, rakendatakse kriminaal- või muid õiguslikke karistusi“;
- Q. arvestades, et vägivald ja ahistamine poliitikaelus on ülekaalukalt suunatud naiste vastu; arvestades, et selline vägivald kujutab endast inimõiguste ja põhivabaduste rikkumist, mis muu hulgas rikub kohustust tagada, et naised saaksid vabalt osaleda poliitilistes esinduskogudes;
- R. arvestades, et seksuaalne ahistamine on määratletud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade ning liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklis 12a;
- S. arvestades, et seksuaalne ahistamine ja seksistlik käitumine ei ole kahjutud, ning arvestades, et seksuaalse ahistamise või seksuaalse vägivalda alatähtsustamine keele abil peegeldab seksistlikke hoiakuid naiste suhtes ning edastab kontrolli ja võimuga seotud sõnumeid meeste ja naiste suhetes, mis kahjustab naiste väärikust, iseseisvust ja vabadust;
- T. arvestades, et Euroopa Parlament on kehtestanud konkreetse struktuuri ja sise-eeskirjad, et käsitleda seksuaalset ahistamist parlamendis, nimelt spetsiaalse nõuandekomitee, mis tegeleb parlamendiliikme registreeritud assistentide poolt Euroopa Parlamendi liikmete vastu esitatud ahistamiskaebuste menetlemisega, samal ajal kui töökohal ahistamise ärahoidmisega tegelev nõuandekomitee tegeleb muude ametlike menetlustega, mis on seotud parlamendi administratsiooni ja fraktsioonide töötajatega, et hinnata võimalikke juhtumeid ning vältida seksuaalset ahistamist ja väärkohtlemist;
- U. arvestades, et poliitikutel on kodanike valitud esindajatena väga suur vastutus anda positiivset eeskuju seksuaalse ahistamise vältimisel ja võitluses selle vastu;

Nulltolerants ning võitlus seksuaalse ahistamise ja seksuaalse väärkohtlemise vastu ELis

1. mõistab teravalt hukka igasuguse seksuaalse vägivalda ja füüsilise või psühholoogilise ahistamise ning peab taunitavaks, et neisse suhtutakse liiga leebelt, kuigi tegelikult on nende puhul tegemist põhiõiguste süstemaatilise rikkumise ja raske kuriteoga, mille eest tuleb sellele vastavalt karistada; rõhutab, et karistamatusele tuleb lõpp teha ja selleks tuleb tagada nende tegude toimepanijate vastutusele võtmine;
2. nõuab seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise vastase õigusraamistiku efektiivset rakendamist ning kutsub ühtlasi ELi liikmesriike ja avaliku ja erasektori ettevõtteid üles võtma lisameetmeid, et seksuaalset ahistamist töökohtadel tulemuslikult tõkestada ja

sellele lõpp teha; rõhutab vajadust järgida spetsiaalseid õigusmenetlusi, mis on kehtestatud töökohal aset leidnud seksuaalse ahistamise juhtumite käsitlemiseks;

3. tunneb heameelt selliste algatuste üle nagu liikumine #MeToo, mille eesmärk on teatada seksuaalse ahistamise ja naistevastase vägivalla juhtumitest; avaldab tugevat toetust kõigile kampaanias osalenud naistele ja tütarlastele, sealhulgas neile, kes on paljastanud selliste tegude toimepanijaid;
4. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles asjakohaselt jälgima nende ELi direktiivide korrektset rakendamist, millega keelatakse sooline ja seksuaalne ahistamine, ning tagama, et ELi liikmesriigid tugevdaksid võrdõiguslikkust edendavate, diskrimineerimisjuhtumeid käsitlevate asutuste isikkoosseisu ja annaksid neile täpsed volitused ja piisavad vahendid, mis võimaldaksid hõlmata tööhõive, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise ning kaupade ja teenuste kättesaadavuse valdkonda;
5. kutsub komisjoni üles hindama, vahetama ja võrdlema töökohal seksuaalse ahistamise vastu võitlemise parimaid tavasid ja levitama oma hindamise tulemusi, et liikmesriigid saaksid võtta mõjusaid meetmeid ergutamaks ettevõtteid, sotsiaalpartnereid ja kutseõppega seotud organisatsioone vältima töökohtadel igasugust soolist diskrimineerimist, eelkõige ahistamist ja seksuaalset ahistamist;
6. rõhutab, kui tähtis on, et kõik mehed osaleksid aktiivselt muutustes ning igasugusele ahistamisele ja seksuaalsele vägivallale lõpu tegemises ning võitleksid nende asjaolude ja struktuuride vastu, mis kas või passiivselt võimaldavad ahistamiseni viivat käitumist, ja reageeriks igale üleastumisele või kohatule käitumisele; kutsub liikmesriike üles mehi aktiivselt teadlikkus- ja ennetuskampaaniasse kaasama;
7. on veendunud, et tähtsaimate seksuaalse ahistamise vastu võitlemise meetmete hulka kuuluvad vähese teavitamise ja sotsiaalse häbimärgistamise probleemidega tegelemine, töökohtadel vastutuse tagamise menetluste rakendamine, meeste ja poiste aktiivne kaasamine vägivalla ennetamisse ning meetmed, mida võetakse uute, näiteks küberruumis täheldatavate vägivallavormide vastu;
8. peab ülimalt murettekitavaks, et naiste ahistamine internetis ja eriti sotsiaalmeedias, alates soovimatust kontaktist, trollimisest ja küberkiusamisest kuni seksuaalse ahistamise ja vägistamis- ning tapmisähvardusteni, levib meie digitaalühiskonnas aina laiemalt ning tekitab ühtlasi uusi naiste ja tüdrukute vastase vägivalla vorme, nagu küberkiusamine, küberahistamine, alandavate kujutiste kasutamine internetis ning eraviisiliste fotode ja videote levitamine sotsiaalmeedias ilma asjaosaliste nõusolekuta;
9. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et naistevastase vägivalla vastu võitlemise programmide rahastamismehhanisme oleks võimalik kasutada teadlikkuse suurendamiseks ja nende kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamiseks, kes võitlevad naistevastase vägivalla, sealhulgas seksuaalse ahistamise vastu;
10. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kiirendama Istanbuli konventsiooni ratifitseerimist; kutsub liikmesriike üles täielikult rakendama Istanbuli konventsiooni, sealhulgas looma algandmete kogumise süsteemi, mis hõlmab tegude toimepanijate soo ja vanuse lõikes

RC\1137921ET.docx

PE611.512v01-00 }
PE611.513v01-00 }
PE611.514v01-00 }
PE611.515v01-00 }
PE611.516v01-00 }
PE611.518v01-00 } RC1

eristatud andmeid ning andmeid toimepanija ja tema ohvri vaheliste suhete, sealhulgas seksuaalse ahistamise kohta;

11. palub komisjonil esitada direktiivi ettepaneku naiste ja tütarlaste vastase vägivalla ja soolise vägivalla kõigi vormide vastu võitlemiseks; kordab oma üleskutset komisjonile esitada ELi terviklik strateegia võitluseks soolise vägivalla kõigi vormide, sealhulgas naiste ja tütarlaste seksuaalse ahistamise ja seksuaalse väärkohtlemise vastu;
12. palub nõukogul kasutada sillaklauslit ja võtta vastu ühehääle otsuse, millega naiste- ja tüdrukutevastast vägivalda (ja soolise vägivalla muid vorme) tunnistatakse ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikes 1 nimetatud kuriteoliigina;
13. nõuab naiste paremat kaasamist otsustusprotsessidesse, ametiühingutesse ning avaliku ja erasektori organisatsioonide juhtivatele ametikohtadele; palub komisjonil ja liikmesriikidel koos vabaühenduste, sotsiaalpartnerite ja võrdõiguslikkust edendavate asutustega tõhustada seksuaalse ahistamise ja soolise diskrimineerimise ohvrite õiguste selgitamiseks olulisi teadlikkuse suurendamise meetmeid; rõhutab, et liikmesriigid, tööandjate organisatsioonid ja ametiühingud peavad viivitamata aitama suurendada teadlikkust seksuaalsest ahistamisest ning toetama ja julgustama naisi, et nad sellistest juhtumitest viivitamata teataksid;
14. rõhutab, kui tähtsad on koolitused ja teadlikkuse tõstmise kampaaniad, kus käsitletakse ametlikke menetlusi, mis puudutavad töökohal toimuvast seksuaalsest ahistamisest teatamist ja ahistamise ohvrite õigusi, kuna sellega tugevdatakse väärkuse kaitset tööelus ja propageeritakse nulltolerantsi kui käitumisnormi;

Seksuaalne ahistamine parlamentides, sh Euroopa Parlamendis

15. mõistab hukka meedias avalikustatud seksuaalse ahistamise juhtumid ja avaldab kindlat toetust seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise ohvritele; rõhutab, et ELi institutsioonid peavad oma tõsiseltvõetavuse huvides kindlalt vastustama igasugust soolist diskrimineerimist ja kõiki soolist võrdõiguslikkust takistavaid tegusid;
16. kutsub parlamendi presidenti ja administratsiooni üles
 - kiiresti ja põhjalikult, kuid samas kannatanute privaatsust austades uurima hiljutisi meediateateid seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise juhtumite kohta Euroopa Parlamendis, teavitama parlamendiliikmeid uurimistulemustest ja soovutama asjakohaseid meetmeid uute juhtumite ärahoidmiseks;
 - hindama ja vajadusel muutma pädevate asutuste isikkooseisu, et tagada nende sõltumatus ja sooline tasakaalustatus, ning veelgi tugevdama ja edendama nõuandekomiteed, mis tegeleb parlamendiliikmete registreeritud assistentide poolt Euroopa Parlamendi liikmete vastu esitatud ahistamiskaebuste menetlemisega ja ahistamise ärahoidmisega töökohal, samuti ahistamise ennetamisega tegelevat personali nõuandekomiteed, tunnistades nende töö tähtsust;
 - muutma eeskirju, et kõigisse ahistamise ennetamise nõuandekomiteedesse oleksid

kaasatud ka praktikandid, ning suurendama huvi nõuandekomiteede positiivsete meetmete vastu ja vältima nende oluliste komiteestruktuuride liikmete puhul huvide konflikti; uurima ametlikke juhtumeid, pidama aja jooksul ilmnunud juhtumite kohta konfidentsiaalset registrit ning võtma kasutusele parimad vahendid nulltolerantsi tagamiseks institutsiooni kõigil tasanditel;

- moodustama sõltumatutest ekspertidest töörühma, kelle ülesanne oleks uurida seksuaalse ahistamise ja väärkohtlemise juhtumitega seotud olukorda parlamendis, kes hindaks nõuandekomiteed, mis tegeleb parlamendiliikme registreeritud assistentide poolt Euroopa Parlamendi liikmete vastu esitatud ahistamiskaebuste menetlemisega ja ahistamise ärahoidmisega töökohal, samuti ahistamise ennetamisega tegelevat personali nõuandekomiteed, ning kes esitaks ettepanekud asjakohaste muudatuste tegemiseks;
- parlamendi ja/või kohaliku politsei menetlustes täielikult toetama kannatanuid; võtma vajaduse korral kasutusele hädakaitse- või kaitsemeetmed ning täielikult rakendama personalieeskirjade artiklit 12a, tagamaks, et juhtumeid uuritakse põhjalikult ja kohaldatakse distsiplinaarmeetmeid;
- tagama ennetamise ja toetamise huvides seksuaalse ahistamise vastase kindla ja tulemusliku tegevuskava rakendamise ning korraldama kõigile parlamenditöötajatele ja -liikmetele kohustusliku koolituse, mille teemaks on austus ja väärikus töökohal, et kindlustada nulltolerantsi muutumine normiks; täielikult osalema kõigile parlamendiliikmetele ning administratsiooni talitustele teadlikkuse tõstmise kampaaniate korraldamises, pöörates erilist tähelepanu kõige nõrgemas olukorras olevatele rühmadele, nagu praktikandid, parlamendiliikmete registreeritud assistendid ja lepingulised töötajad;
- looma kannatanute toetuseks ja nõustamiseks parlamendi struktuuridele kohandatud konfidentsiaalsete nõustajate institutsioonilise võrgustiku, nagu see juba toimib Euroopa Komisjonis;

17. kutsub kõiki kolleege üles toetama kannatanuid ning julgustama neid rääkima ja seksuaalse ahistamise juhtumitest teatama, kasutades parlamendi administratsiooni parandatud ametlikke menetlusi ja/või teavitades politseid;

18. kavatseb võtta vastu sise-eeskirjad rikkumisest teatamise kohta, et kaitsta rikkumisest teatajate õigusi ja huve ning tagada kohased õiguskaitsevahendid, kui neid seoses rikkumistest teatamisega õigesti ja õiglaselt ei kohelda;

19. soovib Euroopa Ombudsmanil esitada aastas korra parlamendi soolise võrdõiguslikkuse ja mitmekesisuse kõrgetasemelisele töörühmale andmed kaebuste kohta, mis on laekunud soolise võrdõiguslikkusega seotud haldusomavoli kohta parlamendis, võttes nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi otsust ombudsmani ülesannete täitmist reguleeriva korra ja üldtingimuste kohta;

20. kutsub liikmesriike üles uurima seksuaalse ahistamise ja kuritarvitamisega seonduvat olukorda oma parlamentides, võtma aktiivseid meetmeid ahistamise vastu võitlemiseks ning rakendama ja asjakohaselt ellu viima poliitikat, mis tagaks valitud parlamendiliikmetele ja parlamendi töötajatele nende töökohas austuse ja väärikuse;

RC\1137921ET.docx

PE611.512v01-00 }
PE611.513v01-00 }
PE611.514v01-00 }
PE611.515v01-00 }
PE611.516v01-00 }
PE611.518v01-00 } RC1

nõuab, et sellise poliitika rakendamist kontrollitaks;

21. kutsub liikmesriike üles pakkuma kaitset ja tuge avalikkusega suhtlevatele parlamendiliikmetele, eelkõige nendele, kes kogevad seksuaalset väärkohtlemist ja soolise vägivallaga ähvardamist, sealhulgas internetis;
22. nõuab parimate tavade vahetamise korraldamist kõigil tasanditel selliste teiste institutsioonide ja organisatsioonidega nagu ÜRO Soolise Võrdõiguslikkuse ja Naiste Õiguste Edendamise Agentuur, Euroopa Nõukogu, ELi institutsioonid ja soolise võrdõiguslikkuse edendamises osalevad huvirühmad;
23. kutsub kõiki poliitikuid üles andma parlamentides ja mujal vastutustundlikku eeskuju seksuaalse ahistamise ennetamisel ja selle vastu võitlemisel;

o

o o

24. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele ning Euroopa Nõukogu Parlamentaarsele Assambleele.